OTTO FRISINGENSIS

Admont, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26044
Copyright: Admont, Benediktinerstift

arripto p̃ tyrannide in britannia in pio · gratiã vi. p̃ mortẽ Valentis im
pũ sui anno in galliis interfecit fr̃mq; suã Valentiniani ytalia expulit. Qd ad
theodosiũ fugiens. pueriue abeo susci pit̃ xviiii.

Anno Ab inc̃ d. cc̃c lxxx. viii. Gratiano interfecto. Theodosius. xl. i. ab augusto. sol
rom̃ imp̃ii obtinuit. His diebus cuntas ẋ sp̃ritus tã fortis ib̃. q̃ cuiusl̃ ma
lis · plenũ gaudiũ pacẽq; p̃fecta hr̃ cepit. Floruerũt aut tũ illustres uiri. in
ta ac scia clari. Martin turonoꝝ epi. Ambrosius mediolanensis. Seuerinus colo
niensis p̃sul. Ieronimus p̃bt. Augustinus q; catecumenus ab ambrosio tũ baptizat
inuenit. Itaq; ẋ iamsim p̃inceps. ultiur occasiũ restituẽdi exulantẽ adiuuans ma
ximũ indo magis quã in homine confidens pecunciũ mouet. Quẽ in aq
legensiũ finib̃ aggressũ interfecit. Quo uiso a magistro comes q̃ ei fautor erat
semet mãgendo necauit. Pacata victoria theodosius · cũ Honorio filio suo parv
lo romã uẽn. ibiq; ordinata bn̄ r. p. cũ Valentiniano rege occidentis reducto · con
stantinopoli redit. Porro Valentinian̄ diu ad gallias reuertẽ fraude arbogasti
ac eugenii laqueo ut aq̃b̃ dicit suspendit̃ eugenius q; a barbogasto in p̃ crea
tur. Qd̃ a tũ dicit p̃ius manib̃ ex dolore hi gen̄ mortis s̃ interuisse. Hic ẽ Valenti
nian̄ q; ab ambrosio catecumenus facto. an̄ quã baptismũ grãm p̃cepit huiusmo
te p̃ueniẽ. Qua dere p̃ducto epi epistam lugubrẽ dictauit q̃ sic incip̃. Venire
meũ doleo · u. m. d. unde ab eo de dictũ inuenit. q̃a quẽ uix. regnatur. cra am
si ipse ũ grãm q̃ p̃oposcit ñ amisit. Exq̃ auctoritate q̃ dicit nri tp̃is theologi
diuinitus p̃ p̃mulgata euglii snãm. q̃ dicit. n̄ qs renat̃ fuit ex aq̃ et spũ. ñ p. i.
in reg̃. dicit aliqs sine sacmento sac baptismi l̃ effusione sanguis. obtestimonio
passionis ẋ l̃ attestatione diuina saluari posse. sic rocinantes q̃ ñ alligant dis
sacmentis potentiã suã ñ bn considerantes. q̃d secũ q̃d loquant auctores. q̃d
opinando · q̃d asserendo · q̃d ex magnitudine doloris semet ipsos consolan
do. Qd̃ tã ẋ sicut ũ sit dicit potentiã regis ecclesiasticis l̃ sacmentis ñ cohiberi
m̃ tũ q̃ ẋ ana regla stringor necessariũ erit credẽ p̃ter hi nemine saluari
posse. Quare q̃ uis dicit tãq; omipotẽ. iudeũ l̃ gentilẽ vl̃ ñ baptizari sn̄ effusi
one sanguis ut dictũ ẽ. l̃ attestatione p̃ia possibile sit saluare in tũ hoc
credẽ erit impossibile. Et ita diuina potentia in alib̃ ñ s̃ s; in alligat. Et
miranda si peccata ducti hi dicit. quare ñ eadẽ peccata hi de paruulis sen
tiant. Qd̃ si obiciunt q̃ isti tãquã adulti credẽ posse q̃ ñ illi audiant q̃

Triplex enim est baptismus. q̃ f. fluuio flamine et sangwine. et ad ypocrita.

Si autem uti enim videtur l̃ legitis decretale epistolam Innocentij sedi missam ad galatinos de ceremonijs epi. in hoc opinione q̃ ne adhuc peccata sint ante. natiuitatis peccatis. ẋ leg. d. h. ubi. Pietas quẽ sine unda baptismatis extinxit die elauisse significasti. et ẋ nos profitemur p̃dicamus. ab originali peccato soluti. et celesti pace gaudent et adepti asserunt ingrantes c. plus p̃ augustinum de diuit. di. viij. lib. i leg. int̃ cetera. Baptismus inuisibili misterium qui no geneo religiosis. si omino necessitatis excludit. plus et p̃ ambros. de obitu ualentiniani. sic hi in tra gunet. Infine uo statuit de ap̃. Innoc. p̃ sopitis ab̃ qnb̃ pdecessoribus prium aduersus et ambros. sunt tenendi et de ecta di. p̃ hi defuncto pro et hostie offerant. Si plus hi ide et p̃ decretale epistolam Innocentij tũ. mistam ad ep̃ gaudentium. ubi scribit de ḡest̃ iudeo. qui cũ expiret ut iudos et moses antiquo testamento iniuste se et ap̃ dicendo. Ego et